

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Bohuslavou Drahošovou v právní věci žalobce **T. D.**, zastoupeného Mgr. Jiřím Kubalou, advokátem se sídlem AK Náměstí Svobody 4, Frýdek-Místek, proti žalovanému **Krajskému úřadu Moravskoslezského kraje**, se sídlem 28. října 117, Ostrava, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 28. června 2010 č.j. MSK 72339/2010, sp. zn. DSH/17417/2010/Slo, ve věci přestupku,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á právo** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I.

Žalobce podal v zákonné lhůtě žalobu proti v záhlaví rozsudku označenému rozhodnutí žalovaného ze dne 28.6.2010, kterým žalovaný podle § 67 odst.1 písm.a) z.č.129/2000 Sb. a ust. 89 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb. správního řádu přezkoumal rozhodnutí vydané Magistrátem města Havířova, ze dne 22.2.2010 sp.zn.OVV1-Pb-RD1955-09-20382-10.

V žalobě ze dne 27.8.2010 uvedl, že je přesvědčen, že shora označené rozhodnutí je v rozporu s právními předpisy. Domáhal se jeho zrušení a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení.

V podání ze dne 3.9.2010, kterým doplnil žalobu ze dne 27.8.2010 uvedl, že je přesvědčen, že napadené rozhodnutí je v rozporu s právními předpisy. Dle jeho

názoru správní orgán nepostupoval v souladu se zásadami a základními pravidly správního řízení, když uplatňoval svou moc mimo rozsah svěřený mu zákonem a nepostupoval způsobem, který by posiloval důvěru účastníků ve správnost rozhodování a přesvědčivost přijatého rozhodnutí. Žalobce odkázal na argumentaci použitou v rámci odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí. Uvedl, že podstatou celé věci je skutečnost, že věc neměla být projednávána podle přestupkového zákona. Namítal, že ve správním řízení nebyla respektována skutečnost, že od 1. 7. 2006 byl podstatným způsobem novelizován zákon o silničním provozu. V souvislosti s tím ve stejné době došlo i k některým změnám trestního zákona, jejichž účelem bylo postihem neukázněných řidičů zvýšit bezpečnost na českých silnicích. Zmiňovanou novelou byl do trestního zákona vložen nový trestný čin řízení motorového vozidla bez řidičského oprávnění (§ 180d trestního zákona).

Žalobce poukazoval na rozpor vydaného napadeného rozhodnutí se stanoviskem Nejvyššího státního zastupitelství, které si ke své situaci vyžádal a na přijaté stanovisko trestního kolegia Nejvyššího soudu sp. zn. Tpjn 301/2007 ze dne 24. 10. 2007 a na usnesení Nejvyššího soudu 6 Tdo 407/2009 a 6 Tdo 1455/2007. Uvedl, že se skutku spočívajícího v řízení motorového vozidla bez řidičského oprávnění neúmyslně dopustil za účinnosti trestního zákona, podle kterého skutek byl trestným činem řízení motorového vozidla bez řidičského oprávnění podle již zmíněného § 180d TZ. Své řidičské oprávnění pozbyl dne 28. března 2009 v souladu s § 123c zák. č. 361/200 Sb., o provozu na pozemních komunikacích. Domníval se, že správní orgán zjevně nepostupoval v souladu se zákonem a uvedl, že jeho nepřiměřený a nesprávný postup ve svých důsledcích znamená nepřípustné odepření spravedlnosti a vážný zásah do práv žalobce, a že ve věci se k posouzení obviněného musí použít právní úprava nejmírnější z možných.

Uvedl, že vzhledem k okolnostem případu a zejména s ohledem na neúmyslné spáchání vytýkaného jednání, které konstatoval i správní orgán v napadeném rozhodnutí, jako nejvýhodnější považoval postup podle § 180d TZ účinného do 31. 12. 2009. Navrhoval, aby Krajský soud žalobě vyhověl a rozhodl rozsudkem bez jednání podle ustanovení §78 a § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s. s odůvodněním, že napadené rozhodnutí je nicotné ve smyslu správního řádu a věc by měla být projednávána v trestním řízení.

K doplňujícímu podání připojil návrh na přiznání odkladného účinku, ve kterém uvedl, že žádá soud, aby přiznal žalobě odkladný účinek, protože napadeným rozhodnutím mu vznikla nenahraditelná újma, která stále trvá. Povoláním žalobce je řízení motorových vozidel a možnost řídit motorová vozidla je základem obživy pro něj a jeho rodinu, když za současné situace nemůže řádně zajistit své nezletilé dítě T. D. svoji manželku. K důkazům předložil rodný list dítěte a aktuální pracovní smlouvu. Tvrdil, že přiznání odkladného účinku se nedotkne žádným způsobem práv třetích osob a není v rozporu s veřejným zájmem, když se jedná pouze o osobní věc a věc jeho rodiny a jejího hmotného zajištění. Dále tvrdil, že jeho jednání, pro které se řízení vedlo, nebylo nijak nebezpečné, neohrozilo nikoho na životě ani majetku a i z tohoto důvodu je namístě dát mu šanci a dovolit mu, aby do rozhodnutí soudu byl žalobě přiznán odkladný účinek.

Žalovaný v písemném vyjádření k žalobě ze dne 25.1.2011 uvedl, že souhlasí s tím, aby o věci samé bylo rozhodnuto bez jednání. K návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě žalovaný sdělil, že rozhodnutí o tom ponechává zcela na úvaze soudu. K žalobním námitkám žalovaný uvedl, že tyto jsou vesměs opakováním námitek odvolacích a v tomto ohledu odkazuje na odůvodnění napadeného rozhodnutí. Ke stanovisku Nejvyššího soudu sp. zn. Tpjn 301/2007 ze dne 24. října 2007 žalovaný uvedl, že toto stanovisko se netýká projednávané věci, ale zabývá se otázkou, zda je možný jednočinný souběh trestného činu řízení motorového vozidla bez řidičského oprávnění podle § 180d zák.č. 140/1961 Sb., trestní zákon, a trestného činu maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 171 odst. 1 písm. c) téhož zákona, přičemž dochází ke kladné odpovědi. Usnesení Nejvyššího soudu sp. zn. 6 Tdo 1455/2007 ze dne 31. ledna 2008 pak řeší konkrétní případ, na který právě dopadá výše citované stanovisko. Projednávané věci se však rovněž netýká. Usnesení Nejvyššího soudu sp. zn. 6 Tdo 407/2009 ze dne 30. září 2009 se zabývá otázkou, zda i osobu, která jako držitel řidičského průkazu vydaného orgánem cizího státu pozbyla právo k řízení motorových vozidel na území ČR podle § 123c odst. 7 zák. o silničním provozu, lze považovat za osobu, která není držitelem řidičského oprávnění a postihnout ji pro trestný čin podle § 180d trestního zákona, a rovněž dospívá ke kladnému závěru. Ani toto usnesení však nedopadá na projednávanou věc. Žalovaný trval na posouzení předmětného jednání žalobce jako přestupku s tím, že toto posouzení je zcela v souladu se zásadou subsidiarity trestní represe, a navrhoval, aby soud žalobu zamítl.

II.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného včetně správního řízení, které jeho vydání předcházelo, tedy i řízení a rozhodnutí správního orgánu I. stupně v mezích žalobních bodů k datu vydání napadeného rozhodnutí (§ 75 odst. 1,2 zákona č.150/2002 Sb. soudního řádu správního, dále jen s.ř.s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Krajský soud zjistil, že:

1) Žalovaný správní orgán rozhodnutím ze dne 28.6.2010 č.j. MSK 72339/2010, sp. zn. DSH/17417/2010/Slo ve smyslu § 89 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb. a § 67 odst. 1 písm. a) zákona č. 129/2000 Sb. k odvolání žalobce změnil napadené rozhodnutí takto:

- ve skutkové větě se za text "Stůj dej přednost v jízdě" vkládá text "neboť projel křižovatkou ul. M. Pujmanové a ul. Anglická, aniž zastavil vozidlo na takovém místě, odkud měl do křižovatky náležitý rozhled",
- ve výroku o sankci se částka 30.000,- Kč (slovy třicetisíc korun českých) nahrazuje částkou 25.000,- Kč (slovy dvacet pět tisíc korun českých)" a text „18 měsíců" se nahrazuje textem „12 měsíců",
- v poslední větě výroku se částka 31.000,- Kč nahrazuje částkou 26.000,- Kč. Podle § 90 odst. 5 správního řádu se napadené rozhodnutí ve zbytku potvrzuje.

V odůvodnění rozhodnutí žalovaný uvedl, že vycházel ze spisové dokumentace magistrátu obsahující zejména potvrzení o zadržení řidičského průkazu (ŘP) ze dne 2. 12. 2009, oznámení o dosažení 12 bodů ze dne 11. 3. 2009, včetně doručanky, výpisu z evidenční karty ze dne 9. 12. 2009, protokolu o výsledku podezřelého ze dne 8. 12. 2009, záznamu o zahájení úkonů trestního řízení ze dne 8. 12. 2009, odevzdání věci k projednání přestupku ze dne 14. 12. 2009, oznámení o zahájení řízení ze dne 11. 1. 2010, protokolu o ústním jednání ze dne 4. 2. 2010, napadeného rozhodnutí ze dne 22. 2. 2010, plné moci ze dne 11. 3. 2010, odvolání ze dne 17. 3. 2010, vyrozumění obviněného a právního zástupce ze dne 25.3.2010, protokolu o ústním jednání ze dne 21. 4. 2010 a vyjádření k postupu v řízení ze dne 23. 4. 2010. Dále krajský úřad vycházel ze stanoviska Nejvyššího státního zastupitelství ze dne 14. 5. 2010, rozhodnutí Magistrátu města Ostravy o vrácení řidičského oprávnění ze dne 6. 5. 2010, úředního záznamu ze dne 2. 6. 2010 a vyjádření obviněného k podkladům rozhodnutí ze dne 18.6.2010.

Uvedl, že správní orgán prvního stupně uznal obviněného vinným tím, že dne 8. prosince 2009 kolem 17:20 hod. v Havířově-Šumbarku na ul. M. Pujmanové řídil motorové vozidlo zn. VW Golf, RZ X, a nerespektoval dopravní značení "Stůj, dej přednost v jízdě", a dále aniž by byl držitelem příslušné skupiny řidičského oprávnění, které dne 28. března 2009 pozbyl v souladu s § 123c zák. č. 361/2000 Sb., o silničním provozu, když dosáhl 12 bodů, čímž porušil § 3 odst. 3 písm. a) a § 22 odst. 4 zák. o silničním provozu, a spáchal tak přestupky podle § 22 odst. 1 písm. e) bod 1 a písm. l) zák. o přestupcích, za které mu byla uložena pokuta ve výši 30.000,- Kč a zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 18 měsíců.

Magistrát v reakci na odvolání obviněného doplnil řízení výsledkem svědků, načež obviněný zaslal vyjádření k postupu v řízení, v němž namítal, že postup spočívající v doplňování řízení je nezákonný, neboť § 86 odst. 2 správního řádu se vztahuje pouze na řízení s větším počtem účastníků, kdy se odvolání zasílá ostatním účastníkům k vyjádření. Uvedl, že vyrozumění z 25. března 2010 se neopírá o žádné ustanovení zákona a není zřejmé, na jakém zákonném podkladě je provedeno. Dále namítal, že mu v rozporu s § 36 odst. 3 správního řádu nebyla dána možnost vyjádřit se k doplněným podkladům pro rozhodnutí. Z opatrnosti navrhol doplnit dokazování výsledkem pprap. P. B. Vyjádřil se k výsledku svědků. Závěrem opakoval námitku uvedenou v předchozím podání, že totiž správní orgán vůbec neměl řízení o přestupku vést, neboť jednání mělo být posouzeno jako trestný čin, a navrhol postup podle § 71 písm. a) zák. o přestupcích. Ve vyjádření k podkladům rozhodnutí obviněný uvedl, že jeho stanovisko je podpořeno stanoviskem Nejvyššího státního zastupitelství, poukázal na to, že mu bylo vráceno řidičské oprávnění, tedy obviněný si řidičské oprávnění obnovil, proto by bylo nyní nespravedlivé, aby o něj znovu přišel. Dále uvedl, že obviněný neohrozil bezpečnost a plynulost silničního provozu, a proto není naplněna materiální stránka přestupku, přičemž policisté si ho jen náhodně všimli.

Dále Krajský úřad uvedl, že přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí, jakož i řízení, které mu předcházelo, s právními předpisy. K námitkám obviněného uvedl,

že správní orgány vedou řízení o přestupcích z úřední povinnosti, magistrát byl tedy povinen, jakmile obdržel od Policie ČR oznámení o podezření, že byl spáchán přestupek, se tímto zabývat. Policie ČR podle § 159a odst. 1 písm. a) tr. řádu odevzdala věc k projednání přestupku spočívajícího v nerespektování dopravní značky "Stůj, dej přednost v jízdě", avšak z postoupených podkladů vyplývá rovněž podezření z přestupku řízení vozidla bez řidičského oprávnění, kterým byl magistrát rovněž povinen se zabývat. Správní orgány přitom nejsou oprávněny přezkoumávat postup policie, ani nejsou povinny se vyjadřovat k jeho oprávněnosti. Kromě toho odevzdání věci k projednání přestupku není rozhodnutím, ale pouze neformálním opatřením orgánu činného v trestním řízení, nejde o odložení věci, které musí mít formu usnesení. Napadené rozhodnutí proto není vydáno věcně nepřislušným orgánem a není nicotné. Skutek spočívající v řízení vozidla bez řidičského oprávnění jednoznačně nemůže být trestným činem. Obviněný se skutku dopustil za účinnosti trestního zákona, podle kterého by skutek mohl být trestným činem řízení motorového vozidla bez řidičského oprávnění podle § 180d. Podle trestního zákoníku účinného od 1. ledna 2010 však toto jednání již není trestným činem, je třeba tedy použít § 2 odst. 1 trestního zákoníku a toto jednání posoudit jako beztrestné z hlediska trestního práva. Trestného činu maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázaní podle § 337 trestního zákoníku se obviněný dopustit nemohl, neboť mu řidičské oprávnění nebylo odňato rozhodnutím správního orgánu, nýbrž ho pozbyl marným uplynutím lhůty pěti pracovních dnů od doručení oznámení o dosažení 12 bodů v registru řidičů. Jednání obviněného může být posouzeno jen jako přestupek, a to přestupek podle § 22 odst. 1 písm. e) bod 1 zák. o přestupcích. Tím je také naplněna obviněným uváděná zásada subsidiarity trestní represe. K námitce obviněného, v tom smyslu, že jeho jednání není natolik závažné, aby mohlo být posouzeno jako přestupek, a proto má být posouzeno jako trestný čin, žalovaný uvedl, že je zcela absurdní, neboť jako trestný čin mají být naopak posouzena jen taková jednání, která dosahují určitého stupně závažnosti, a jednání tohoto stupně nedosahující mají být posouzena nanejvýš jako přestupky. V daném případě přestupek řízení motorového vozidla bez řidičského oprávnění ani nemá v trestním zákoníku korespondující skutkovou podstatu (tak by tomu bylo pouze v případě, že by řidičské oprávnění bylo obviněnému odňato), a proto bez ohledu na stupeň závažnosti či společenské škodlivosti jednání obviněného nelze tento skutek posoudit jako trestný čin, neboť žádná ze skutkových podstat trestního zákoníku na tento skutek nedopadá. Materiální znak přestupku, tedy ohrožení či porušení zájmu společnosti, byl přitom jednoznačně naplněn, neboť byl porušen zájem společnosti na tom, aby motorová vozidla řídily pouze osoby, které jsou držiteli řidičského oprávnění, a aby neřídily osoby, které z důvodu kvalifikované nekázně v silničním provozu držiteli řidičského oprávnění nejsou.

Ke stanovisku Nejvyššího státního zastupitelství ze dne 14. května 2010 krajský úřad uvedl, že názor v něm prezentovaný nesdílí a jeho argumentaci považuje za nepřesvědčivou. Oficiální stanovisko Nejvyššího soudu ve vztahu k trestnému činu ani stanovisko např. Ministerstva dopravy ve vztahu k přestupku dosud vydáno nebylo a že věc dosud nebyla řešena správními či trestními soudy vyšších instancí. Žalovaný uvedl, že má za to, že formulací "vykonává činnost, pro kterou mu bylo odňato příslušné oprávnění" nelze vykládat tak, že odnětím se rozumí

i pozbytí; pokud by to zákonodárce takto zamýšlel, mohl skutkovou podstatu tohoto trestného činu formulovat jinak. Jestliže řidičské oprávnění bylo osobě odňato, což se děje kvalifikovanou formou rozhodnutí, pak je maření výkonu takového rozhodnutí závažnější než řízení motorového vozidla za situace, kdy osoba řidičské oprávnění pozbyla na základě jiných právních skutečností, resp. přímo ze zákona. Jestliže osoba pozbyla řidičské oprávnění pouze jako důsledek pravomocného uložení sankce zákazu činnosti nebo jako důsledek dosažení 12 bodů, což se neděje ani formálním rozhodnutím, je dostačující postihovat ji pouze prostředky správního trestání.

Žalovaný poukázal na to, že v řízení na prvním stupni před vydáním rozhodnutí obviněný výslovně uvedl, že nežádá výslech svědků, a s odkazem na výpověď učiněnou v trestním řízení potvrdil, že s vozidlem jel, a nerozporoval skutečnosti uvedené v úředních záznamech. Magistrát proto neměl důvod svědky vyslýchat, když považoval skutkový stav za prokázaný. Obviněný následně v odvolání namítl, že nebyly provedeny výslechy svědků, magistrát proto po vydání rozhodnutí doplnil řízení o svědecké výpovědi zasahujících policistů, jiné důkazy obviněný nenavrhoval. Pokud jde o § 86 odst. 2 správního řádu, nijak z tohoto ustanovení nevyplývá, že by věta druhá měla být aplikována pouze na řízení se dvěma a více účastníky, když v řízení o přestupku lze v odvolání uvádět nové skutečnosti a navrhopvat nové důkazy bez ohledu na počet účastníků řízení. Vyrozumění o provedení výslechu svědků neobsahuje odkaz na konkrétní ustanovení zákona, avšak z jeho obsahu je nepochybné, o jaký úkon jde a jaký je postup správního orgánu v řízení. Ke svědeckým výslechům se dostavil zmocněnec obviněného, který obviněného omluvil pro pracovní vytíženost a uvedl, že obviněný na účasti při doplněném řízení netrvá. Krajský úřad dospěl k závěru, že tímto postupem nemohl být obviněný nijak zkrácen na svých právech, neboť zákon doplnění řízení po vydání prvostupňového rozhodnutí umožňuje, přičemž výslech svědků by mohl stejně tak provést odvolací správní orgán, obviněný byl prostřednictvím zmocněnce výslechům přítomen a měl možnost klást svědkům otázky. Možnost vyjádřit se k doplněným podkladům pro vydání rozhodnutí nemohl obviněnému z povahy věci dát magistrát, neboť prvostupňové rozhodnutí již bylo vydáno, toto právo umožnil obviněnému realizovat odvolací správní orgán, čehož obviněný využil. Navrhované důkazy výslechem svědka B., výslechem obviněného a zprávou zaměstnavatele krajský úřad považoval za nadbytečné, neboť skutečnosti, které by se jimi měly prokazovat, dílem nejsou relevantní ve vztahu k prokázání přestupku, dílem jsou známy z jiných důkazů.

Žalovaný správní orgán zdůraznil, že z potvrzení o zadržení řidičského průkazu vyplývá, že řidičský průkaz obviněnému na místě zadržel pprap. Pavel B., tuto skutečnost proto není třeba dále prokazovat výslechem svědka, navíc je pro otázku spáchání projednávaných přestupků zcela irrelevantní. Správní orgán o zadržení řidičského průkazu nerozhodoval ve správním řízení, neboť šlo o neplatný doklad (obviněný v té době nebyl držitelem řidičského oprávnění), tento doklad byl tedy uložen u správního orgánu do doby, než uplynula doba jednoho roku od pozbytí řidičského oprávnění, poté bylo obviněnému na jeho žádost vráceno řidičské oprávnění i řidičský průkaz. Skutečnost, že řidičské oprávnění bylo obviněnému

vráceno, nesouvisí s nyní projednávaným přestupkem, proto v tomto řízení nemůže být argumentem pro zrušení napadeného rozhodnutí, polehčující okolností nebo podobně.

Dále žalovaný uvedl, že pokud jde o to, kdo z policistů v danou dobu řídil služební vozidlo a kdo seděl na místě spolujezdce, v tom krajský úřad nespátřuje rozpor a především nepovažuje tuto skutečnost natolik podstatnou pro věc samu, aby bylo nutno provádět doplňující výslech svědků, má za to, že nepamatuje-li si svědek tuto dílčí podrobnost, nečiní to jeho výpověď v ostatních částech nevěrohodnou. Pokud jde o namítanou nepřezkoumatelnost rozhodnutí, konstatuje krajský úřad, že odůvodnění rozhodnutí je sice velmi stručné, nicméně nelze říci, že z něj vůbec nevyplývá, z jakých podkladů magistrát vycházel, jaká skutková zjištění z nich učinil a jakými úvahami se řídil. Konstatoval, že vzhledem k tomu, že řízení bylo po vydání prvostupňového rozhodnutí doplněno dalšími důkazy - odůvodnění magistrátu doplnil svým vlastním odůvodněním, přičemž rozhodnutí správních orgánů obou stupňů tvoří jeden celek.

Pokud jde o skutek spočívající v nezastavení vozidla před dopravní značkou "Stůj, dej přednost v jízdě", tento je prokázán výpověďmi obou svědků, kteří shodně uvedli, že si všimli vozidla, asi VW Golf, jehož řidič nerespektoval dopravní značení "Stůj, dej přednost v jízdě", a projel křižovatkou ul. Anglická a M. Pujmanové, za tímto vozidlem jeli a po zastavení vozidla provedli silniční kontrolu. V řidiči byl zjištěn T. D., který k přestupku uvedl, že nezastavil, resp. že takto křižovatkou projíždí pokaždé, jelikož mu to připadá bezpečnější. Při ústním jednání se obviněný k tomuto skutku nevyjádřil, odvolal se na výpověď v trestním řízení, v té se k tomuto skutku také nijak nevyjádřil. Vzhledem k vyjádření obviněného na místě, které slyšeli oba svědci, lze zavinění přestupku posoudit jako vědomou nedbalost, neboť obviněný si byl vědom toho, že porušuje povinnost stanovenou dopravní značkou, přičemž se domníval, že je to bezpečnější, tedy spoléhal na to, že neporuší ani neohrozí právem chráněný zájem. Krajský úřad u tohoto skutku upřesnil výrok rozhodnutí v tom směru, že konkrétně popsal jednání obviněného, v němž spočívalo porušení povinnosti vyplývající z příslušné dopravní značky, resp. z § 22 odst. 4 zák. o silničním provozu, přičemž toto vyplývá z výpovědí svědků.

Pokud jde o skutek spočívající v řízení vozidla bez řidičského oprávnění, tento je prokázán oznámením o dosažení 12 bodu včetně doručky a výpisem evidenční karty řidiče, z nichž vyplývá, že obviněný pozbyl řidičské oprávnění dnem 28. března 2009, tedy uplynutím pěti pracovních dnů od doručení oznámení, přičemž skutečnost, že se o oznámení fakticky nedozvěděl, ho nevyvíňuje z přestupku, ale má vliv pouze na zavinění přestupku, které je dáno ve formě nevědomé nedbalosti, neboť obviněný nevěděl, že není držitelem řidičského oprávnění, avšak vědět to měl a mohl, neboť mu nic nebránilo v tom, aby si oznámení o dosažení 12 bodů na poště vyzvedl. Skutek je dále prokázán výpověďmi svědků, kteří uvedli, že obviněný řídil motorové vozidlo, a dále vyjádřením samotného obviněného, který se ke spáchání přestupku doznává, s tím že o pozbytí řidičského oprávnění nevěděl, avšak nesouhlasí s jeho právní kvalifikací jako přestupku.

Pokud obviněný ve výpovědi v trestním řízení namítal, že absolvoval školení řidičů, aniž mu bylo sděleno, že není držitelem řidičského oprávnění, pak by podle krajského úřadu mohlo jít o pochybení provozovatele školícího střediska, který je oprávněn přijmout k výuce pouze osobu, která je držitelem řidičského oprávnění, a takové školení by bylo neplatné (§ 52a zák. č. 247/2000 Sb.). Avšak nebylo povinností provozovatele školícího střediska, kterému obviněný zřejmě předložil neplatný doklad, zjišťovat pro obviněného informaci, že není držitelem řidičského oprávnění, neboť to byl on sám, kdo to měl a mohl vědět.

Pokud jde o namítanou nepřiměřenost sankce, uvážil krajský úřad, že řidič u prvního přestupku jeho spáchání nepopíral, ke druhému se doznal, a že šlo o přestupky spáchané z nedbalosti, což posuzoval jako polehčující okolnosti. V evidenční kartě řidiče má sice obviněný celkem devět záznamů o přestupcích, avšak ani v jednom případě nebyl potrestán zákazem činnosti, přičemž uložené pokuty se pohybují pouze v řádu stovek nebo tisíců, a v naprosté většině případu byly uloženy v blokovém řízení a zaplacený na místě, příp. bylo o přestupku rozhodnuto příkazem. Přestože se jedná nejen o zcela bagatelní přestupky, a přestože obviněnému přitěžuje, že v projednávaném případě spáchal přestupky dva, měl krajský úřad za to, že vzhledem k tomu, že obviněný je řidičem z povolání, a proto pro něj sankce zákazu činnosti, a v návaznosti na to i sankce pokuty bude velmi citelná, není třeba ukládat sankce vyšší než na dolní hranici zákonné sazby, která je sama o sobě dosti vysoká. Proto krajský úřad napadené rozhodnutí změnil tak, že obě uložené sankce snížil na minimum. Krajský úřad neshledal důvod ke zrušení napadeného rozhodnutí, které pouze změnil, jak je ve výroku uvedeno, a ve zbytku je potvrdil.

2) Magistrát města Ostravy dne 11.3.2009 na adresu R. 2055/25 zaslal žalobci oznámení o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení a výzvu k odevzdání řidičského průkazu v důsledku pozbytí řidičských oprávnění. Zásilka byla vrácen zpět, když zásilka nebyla po uložení ve stanovené lhůtě vyzvednuta.

3) Dne 8.12.2009 Policie České republiky, Krajské ředitelství policie Severomoravského kraje, Obvodní oddělení Moravská 31, Havířov-Šumbark pod č.j. KRPT-45132-5/TČ-2009-070321 vydala oznámení o zadržení řidičského průkazu žalobce z důvodu, že řídil motorové vozidlo, aniž by byl držitelem řidičského oprávnění příslušné skupiny nebo podskupiny.

4) Dne 8.12.2009 Policie České republiky, Krajské ředitelství policie Severomoravského kraje, Obvodní oddělení Moravská 31, Havířov-Šumbark pod č.j. KRPT-45132-5/TČ-2009-070321 sepsala protokol o výsledku podezřelého T. D. Podezřelému byl doručen záznam o sdělení podezření z trestného činu podle § řízení motorového vozidla bez řidičského oprávnění dle ust. § 180d trestního zákona.

T. D. uvedl, že je zaměstnán jako řidič kamionu. Jako řidič z povolání se dopouštěl drobných přestupků v dopravě, kolik za ně dostal bodů neví. Byly mu uloženy blokové pokuty a nějaké trestné body. V březnu 2009 mu bylo na Magistrátu v Ostravě sděleno, že má ještě 7 platných bodů. Žádné rozhodnutí o ukončení platnosti řidičských oprávnění, žádnou výzvu k odevzdání řidičského průkazu

a žádné rozhodnutí o zákazu řízení z důvodu vyhodování nedostal, o tom neví. Dne 8.12.2009 v dobré víře, že může řídit vozidla, jel svým osobním motorovým vozidlem VW Golf, stříbrné barvy, RZ X ze svého bydliště do zaměstnání v Šenově, které se nachází naproti garážím ČSAD Havířov. Během jízdy byl v autě sám. Během jízdy do práce byl stavěn a kontrolován hlídkou policie, která provedla lustraci a zjistila, že má blokaci řidičských oprávnění. Z tohoto důvodu mu byla zakázána další jízda a byl vyzván k podání vysvětlení. Vozidlo na místě odstavil a zajistil.

5) Dne 8.12.2009 pprap. B.sepsal záznam o sdělení podezření z trestného činu řízení motorového vozidla bez řidičského oprávnění dle u st. § 180 d trestního zákona, kterého se měl dopustit T. D. dne 8.12.2009.

6) Dne 8.12.2009 pprap. P. W. sepsal úřední záznam, z něhož vyplývá, že dne 8.12.2009 prováděla hlídka ve složení pprap. P W.a nstržm. Š. hlídkovou činnost ve služebním obvodě Havířov 3. V 17.20 hod. si všiml motorového vozidla RZ X, zn. VW Golf stříbrné barvy, které přijíždělo po ulici M. Pujmanové a jeho řidič nerespektoval DZ Stůj, dej přednost jízdě. Při tomto nikoho neohrozil ani neomezil. Hlídka se rozhodla řidiče zkontrolovat, a proto se ho snažila pomoci výstražných světel a červeného nápisu STOP zastavit. Řidič ale jel dál po ul. Ostravské a následně po ulici Těšínské, kde zabočil na ul. Podnikatelskou, kde zastavil před firmou DH Trans v 17,25 hod. Před hlídkou ujel cca 1000m. Řidič se ve vozidle nacházel sám a byl ihned po zastavení vyzván k předložení dokladů potřebných pro řízení a provoz motorového vozidla. Vše potřebné předložil. V osobě řidiče byl zjištěn T. D., trv. bytem R. 2055/25, O.-Z. Kontrola technického stavu vozidla proběhla v pořádku. Poté přistoupil nstržm. Š. k řidiči a vyzval jej k provedení dechové zkoušky ke zjištění alkoholu v dechu. Přístroj Dräger vykázal hodnotu 0,00 promile alkoholu v dechu.

Řidiči bylo sděleno, že se dopustil přestupku proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích dle ust. § 22 odst.1 písm. l) t.č. 273/2008 Ab. tím, že porušil ust. § 22 odst.4 z.č. 361/2000 Sb. Řidič sdělil, že značku Stůj, dej přednost v jízdě viděl, ale že úmyslně nezastavil, protože mu to připadá bezpečnější a že s pokutou nesouhlasí a že jí nezaplatí. Bylo mu sděleno, že věc bude oznámena na magistrát města Havířov, s čímž řidič souhlasil. Následnou lustrací bylo zjištěno, že T. D. má blokaci řidičských oprávnění z důvodu dovršení dvanácti trestných bodů. Byl proto vyzván k podání vysvětlení na OOP Havířov 3, s čímž souhlasil. Řidiči byl na místě zadržen ŘP, byl převezen služebním vozidlem na OOP Havířov 3 k provedení dalších úkonů. V záznamu je uvedeno, že ve skutku je spatřován trestný čin řízení motorového vozidla bez řidičského oprávnění dle ust. § 180 písm. d) trestního zákona.

7) Dle výpisu z evidenční karty žalobce, zaslaného Magistrátem města Ostravy, odborem dopravně správní činnosti ke dni 9.12.2009 aktuální stav bodového hodnocení žalobce byl 12 bodů. V registru řidičů měl žalobce zaznamenáno 9 přestupků.

8) Magistrát města Havířova, odbor vnitřních věcí rozhodl dne 22.2.2010 tak, že D.

T. je vinen tím, že dne 8.12.2009 kolem 17.20 hod. v Havířově-Šumbarku na ul. M. Pujmanové řídil motorové vozidlo zn. VW Golg RZ X a nerespektoval dopravní značení „Stůj, dej přednost jízdě“, a dále aniž by byl držitelem příslušné skupiny řidičského oprávnění, jelikož toto řidičské oprávnění pozbyl dne 28.3.2009 v souladu s ust. § 123 c zákona o provozu na pozemních komunikacích, kdy ke dni 15.2.2009 jmenovaný dosáhl 12 bodů v bodovém hodnocení, čímž porušil ust. § 3 odst.3 a ust. § 22 odst.4 zák.č. 361/2000 Sb. a takto spáchal naplněním skutkové podstaty přestupek proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích dle ust. § 22 odst.1 písm. e) bod 1 a písm. l) zák.č. 200/1990 Sb.. Za tento přestupek mu podle § 22 odst.4 zákona o přestupcích a v souladu s ust. § 12a ust. § 11 odst.1 písm. b) a písm. c) zákona o přestupcích, byla uložena sankce:

- pokuta ve výši 30.000,-Kč,
- zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu 18 měsíců od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí. Dále bylo rozhodnuto o povinnosti obviněného uhradit náklady řízení ve výši 1.000,- Kč .

V odůvodnění rozhodnutí správní orgán prvního stupně uvedl, že dne 16.12.2009 byl oznámen PČR Havířov č.j. KRPT-45132-13/TČ-2009-070321 přestupkový spis, z něhož je patrné, že D. T. dne 8.12.2009 kolem 17.20 hod. v Havířově-Šumbarku na ulici M. Pujmanové řídil motorové vozidlo zn. VW Golf, R X, a nerespektoval dopravní značení „Stůj, dej přednost jízdě“ a dále aniž by byl držitelem příslušné skupiny řidičského oprávnění, jelikož toto řidičské oprávnění pozbyl dne 28.3.2009, kdy ke dni 15.2.2009 dosáhl 12 bodů v bodovém hodnocení, čímž porušil ust. § 3 odst.3 a ust. § 22 odst.4 zákona o provozu na pozemních komunikacích a takto spáchal naplnění skutkové podstaty přestupku proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích dle ust. § 22 odst.1 písm. e) bod 1 a písm. l) zákona o přestupcích. Dále správní orgán prvního stupně v odůvodnění uvedl z jakých podkladů vycházel.

9) Policie České republiky, Krajské ředitelství policie Severomoravského kraje, Obvodní oddělení Moravská 31, Havířov-Šumbark uvedla dne 8.12.2009 do Záznamu o zahájení úkonů trestního řízení, že podle ust. § 158 odst.3 trestního řádu byly dne 8.12.2009 na základě oznámení od hlídky OO PČR Havířov 3 zahájeny úkony trestního řízení ve věci ZP D. ŘÍZENÍ MOTOROVÉHO VOZIDLA BEZ ŘIDIČSKÉHO OPRÁVNĚNÍ HAVÍŘOV 3 s odůvodněním, že na základě zjištěných skutečností je dostatečně odůvodněn závěr, že dne 8.12.2009 v 17.25 hod. mohl být T. D. spáchán trestný čin řízení motorového vozidla bez řidičského oprávnění dle ust. § 180d trestního zákona.

10) Policie České republiky, Krajské ředitelství policie Severomoravského kraje, Obvodní oddělení Moravská 31, Havířov-Šumbark odevzdala věc projednání přestupu T. D. Statutárnímu městu Havířov, Magistrátu města Havířov.

11) Magistrát města Havířova dne 11.1.2010 rozhodl o zahájení řízení ve věci přestupku, kterého se měl dopustit žalobce dne 8.12.2009 a předvolal jmenovaného k ústnímu jednání na 4.2.2010 v 10.00 hod.

12) Dne 4.2.2010 byl sepsán Magistrátem města Havířov protokol na nařízeném ústním jednání. Obviněný T. D. nahlédl do spisové dokumentace a plně odvolal na svou výpověď učiněnou dne 8.12.2009 na PČR Havířov. Dodal, že o tom, že dosáhl 12 bodů v únoru 2009 nevěděl. Žádal, aby mu byla sankce uložena v nejnižší možné výši, jelikož má možnost nastoupit do zaměstnání jako řidič kamiónů. K dotazu správního orgánu uvedl, že nežádá o provedení výpovědi svědků či doplnění spisové dokumentace o další listinné důkazy.

13) Dne 17.3.2010 žalobce (ve správním řízení obviněný) podal odvolání proti rozhodnutí Magistrátu města Havířova, odbor vnitřních věcí ze dne 22.2.2010 o přestupku, ve kterém mimo jiné uvedl, že napadené rozhodnutí je nezákonné pro rozpor s právními předpisy a nesprávné vady v dokazování. Uvedl, že správní orgán neměl řízení v jeho věci vůbec zahájit. Namítal, že rozhodnutí Policie ČR č.j. KRPT-45132-13/TČ-2009-070321 o odevzdání věci k projednání přestupku je vadné a nemá žádný zákonný podklad. Dále uvedl, že celá věc měla být projednána jako trestný čin podle § 180 písm. d) TZ účinného do 31.12.2009. Namítal, že rozhodnutí policie je fakticky nepřezkoumatelné, když neobsahuje řádné odůvodnění s řádnými právně relevantními důvody k postupu podle § 159a odst.1 písm. a) TŘ. Poukazoval na stanovisko Nejvyššího státního zastupitelství. Domáhal se zrušení napadeného rozhodnutí a žádal, aby správní orgán vyslovil svou věcnou nepřislusnost k projednání věci. Pod bodem 11 uvedl (z opatrnosti) že uložený trest je vzhledem k okolnostem případu nepřiměřeně přísný, i s ohledem na to, že obviněný se živí jako řidič.

14) Dne 25.3.2010 Magistrát města Havířova, odbor vnitřních věcí vyrozuměl právního zástupce žalobce, jakož i žalobce o doplněném řízení za účelem výsledku policistů OO PČR Havířov W. a Š.

15) Dne 21.4.2010 byl sepsán Magistrátem města Havířova, odbor vnitřních věcí pod č.j. RD1955/09/Pb/09 protokol o nařízeném ústním jednání, kterého se účastnil obviněný z přestupku, tj. T. D., jeho právní zástupce Mgr. Jiří Kubala a svědci J. Š. a P. W.

Svědék J. Š. vypověděl, že dne 8.12.2009 společně s kolegou panem W. vykonával hlídkovou činnost v Havířově poblíž křižovatky ul. Anglická a M. Pujmanové. Ve služebním vozidle seděl jako spolujezdec. Na přesný čas si nepamatoval, všimli si vozidla, které nezastavilo na příkazu dopravní značky „Stůj, dej přednost v jízdě“. Rozhodli se, že za řidičem tohoto vozidla pojedou a provedou silniční kontrolu. Zapnuli světelné znamení a jeli za vozidlem. Řidič vozidla zastavil až poblíž šenovských mlýnů, kde prováděli silniční kontrolu. V řidiči byl zjištěn D. T. Následně byl vyzván k provedení dechové zkoušky. Po této zkoušce, která byla negativní, bylo lustrací zjištěno, že jmenovaný má blokaci řidičského oprávnění z důvodu dovršení 12 trestných bodů. K nezastavení na příkaz dopravní značky „Stůj, dej přednost v jízdě“ řidič uvedl, že mu to připadá bezpečnější. Poté byl řidič převezen na oddělení policie, kde s tímto byla sepsána jeho výpověď.

Svědék P. W. uvedl, že dne 8.12.2009 vykonával společně s kolegou Š.

dohled na bezpečnosti silničního provozu, kdy se služebním vozidlem stáli poblíž křižovatky ul. Anglická a M. Pujmanové na ul. Nádražní v Havířov-Šumbarku, kde zaregistrovali rychle jedoucí vozidlo, jehož řidič nerespektoval dopravní značení „Stůj, dej přednost v jízdě“ a touto křižovatkou projel. Vyjeli služebním vozidlem za tímto vozidlem a za pomoci světelného výstražného znamení hodlali řidiče zastavit. Řidič zastavil až poblíž šenovských mlýnů. Poblíž zastaveného vozidla se nachází firma kamionové dopravy. Řidič byl vyzván k předložení dokladů potřebných k jízdě a z těchto byl ztotožněn pan D. T. U řidiče byla provedena dechová zkouška s negativním výsledkem. Řidič byl poučen o tom, jakého přestupku se dopustil, kdy s tímto nesouhlasil. Řekl, že takto křižovatkou projíždí pokaždé, protože mu to připadá bezpečnější. Lustrací řidiče bylo zjištěno, že má blokaci řidičského oprávnění z důvodu dovršení 12 bodů. Zadrželi mu proto řidičský průkaz a poučili jej o tom, že nesmí řídit motorová vozidla. Řidič byl převezen na oddělení PČR k provedení jeho výpovědi.

16) Magistrát města Havířova, odbor vnitřních věcí přípisem ze dne 21.4.2010 postoupil odvolání obviněného D. T. proti rozhodnutí ze dne 17.3.2010 žalovanému.

III.

Podle § 123c odst.1 z.č. 361/2000Sb. příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností zaznamenává řidičem dosažený počet bodů pouze do celkového počtu 12 bodů.

Podle odst.3 téhož ustanovení příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností při provedení záznamu bodů, kterým řidič dosáhl celkového počtu 12 bodů, neprodleně písemně nebo elektronickou cestou oznámí tuto skutečnost řidiči a vyzve jej k odevzdání řidičského průkazu a mezinárodního řidičského průkazu nejpozději do 5 pracovních dnů ode dne doručení tohoto oznámení. Řidič pozbývá řidičské oprávnění uplynutím 5 pracovních dnů ode dne, v němž mu bylo toto oznámení doručeno.

Podle odst.5 cit. ustanovení řidič, který pozbyl odbornou způsobilost podle odstavce 3, je povinen výzvu podle odstavce 3 splnit.

Podle § 3 odst.3 z.č. 361/2000 Sb. řídit motorové vozidlo může pouze osoba, která je držitelem řidičského oprávnění pro příslušnou skupinu motorových vozidel (dále jen „skupina vozidel“) uděleného Českou republikou, státem, který je členským státem Evropské unie nebo smluvní stranou Dohody o Evropském hospodářském prostoru, nebo jiným státem podle mezinárodní smlouvy, kterou je Česká republika vázána a která upravuje oblast silničního provozu.

Podle ustanovení § 36 odst.1 z.č. 500/2004 Sb. nestanoví-li zákon jinak, jsou účastníci oprávnění navrhopvat důkazy a činit jiné návrhy po celou dobu řízení až do vydání rozhodnutí; správní orgán může usnesením prohlásit, dokdy mohou účastníci činit své návrhy.

Podle odst. třetího téhož ustanovení nestanoví-li zákon jinak, musí být účastníkům před vydáním rozhodnutí ve věci dána možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí; to se netýká žadatele, pokud se jeho žádosti v plném rozsahu vyhovuje, a účastníka, který se práva vyjádřit se k podkladům rozhodnutí vzdal.

Podle § 50 odst. 1 z.č. 500/2004 Sb. podklady pro vydání rozhodnutí mohou být zejména návrhy účastníků, důkazy, skutečnosti známé správnímu orgánu z úřední činnosti, podklady od jiných správních orgánů nebo orgánů veřejné moci, jakož i skutečnosti obecně známé.

Podle odst. třetího téhož ustanovení správní orgán je povinen zjistit všechny okolnosti důležité pro ochranu veřejného zájmu. V řízení, v němž má být z moci úřední uložena povinnost, je správní orgán povinen i bez návrhu zjistit všechny rozhodné okolnosti svědčící ve prospěch i v neprospěch toho, komu má být povinnost uložena.

Podle odst.4 téhož ustanovení pokud zákon nestanoví, že některý podklad je pro správní orgán závazný, hodnotí správní orgán podklady, zejména důkazy, podle své úvahy; přitom pečlivě přihlíží ke všemu, co vyšlo v řízení najevo, včetně toho, co uvedli účastníci.

Přestupku proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích se dle podle § 22 odst.1 písm. e), bod 1 se dopustí ten, kdo v provozu na pozemních komunikacích řídí motorové vozidlo a není držitelem příslušné skupiny nebo podskupiny řidičského oprávnění.

Podle § 22 odst.4 z.č. 200/1990 Sb. pokuta od 25 000 Kč do 50 000 Kč a zákaz činnosti od jednoho roku do dvou let se uloží za přestupek podle odstavce 1 písm. c), d), e) bodů 1 a 5, a písm. h).

Podle § 12 odst.1 zák.č. 200/1990 Sb. při určení druhu sankce a její výměry se přihledne k závažnosti přestupku, zejména ke způsobu jeho spáchání a jeho následkům, k okolnostem, za nichž byl spáchán, k míře zavinění, k pohnutkám a k osobě pachatele, zda a jakým způsobem byl pro týž skutek postižen v disciplinárním řízení.

Podle odst.2 téhož ustanovení za více přestupků téhož pachatele projednaných ve společném řízení se uloží sankce podle ustanovení vztahujícího se na přestupek nejpřísněji postižitelný. Zákaz činnosti lze uložit, jestliže ho lze uložit za některý z těchto přestupků.

IV.

Rozhodování o zákonnosti napadeného aktu znamená při konkrétních žalobních námitkách směřujících do nedostatečně zjištěného skutkového stavu to, že soud v mezích žalobních bodů zkoumá, zda okruh skutečností, které v řízení měly být zjišťovány, byl zjištěn v postačujícím rozsahu, zda se tak stalo s použitím

zákonných důkazních prostředků a způsobem, který neodporuje procesnímu předpisu a zda skutkový stav, který správní orgán takto zjistil a na jehož základě rozhodoval, má v provedených důkazech postačující oporu.

V daném případě dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná.

Krajský soud vzal za prokázáno, že žalobce dne 8. prosince 2009 kolem 17:20 hod. v Havířově-Šumbarku na ul. M. Pujmanové řídil motorové vozidlo zn. VW Golf, RZ X, a nerespektoval dopravní značení "Stůj, dej přednost v jízdě", a dále aniž by byl držitelem příslušné skupiny řidičského oprávnění, které dne 28. března 2009 pozbyl v souladu s § 123c zák. č. 361/2000 Sb., o silničním provozu, když dosáhl 12 bodů, řídil toto motorové vozidlo, čímž porušil § 3 odst. 3 písm. a) a § 22 odst. 4 zák. o silničním provozu, a spáchal tak přestupky podle § 22 odst. 1 písm. e) bod 1 a písm. l) zák. o přestupcích. Tyto skutečnosti byly ostatně mezi účastníky nesporné.

K námitkám žalobce soud uvádí:

- Namítal-li žalobce, že projednání přestupku je vadné, nemá zákonný podklad, a je nepřezkoumatelné, když neobsahuje odůvodnění a především věc měla být projednána jako trestný čin podle § 180d trestního zákona, pak žalobce se mýlí. Žalobce spáchal přestupek 8.12.2009.

Za trestný čin řízení motorového vozidla bez řidičského oprávnění, jehož se podle § 180d tr. zákona dopustil ten, kdo řídil motorové vozidlo, ačkoli nebyl držitelem příslušného řidičského oprávnění podle zvláštního zákona, bylo možné uložit trest odnětí svobody až na jeden rok nebo peněžitý trest nebo zákaz činnosti.

Nová právní úprava trestního zákoníku byla schválena již 8.1.2009 a dne 9.2.2009 nabyla platnosti, dne 1.1.2010 nabyla účinnosti (z. č. 40/2009 Sb.), zákonodárce v něm zcela zřetelně vyjádřil záměr nekriminalizovat jednání spočívající v řízení motorového vozidla bez řidičského oprávnění vypuštěním dřívějšího ustanovení § 180d tr. zákona, jehož trestnost byla zrušena až dnem 1.1.2010. Situaci bylo nutno posuzovat využitím ustanovení § 65 tr. zák. Skutek spočívající v řízení motorového vozidla bez řidičského oprávnění (§ 180d tr. zák) nelze tedy po 1.1.2010 považovat za trestný čin, ale je nutno ho po 1.1.2010 posoudit jako přestupek.

O trestný čin řízení motorového vozidla bez řidičského oprávnění podle § 180d tr. zákona šlo za předpokladu, že stupeň nebezpečnosti činu pro společnost byl vyšší než nepatrný, zatímco v případě, kdy stupeň nebezpečnosti činu pro společnost je nepatrný, jedná se o přestupek proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích podle § 22 odst.1 písm. e) bod 1. zák.č. 200/1990 Sb. od 1.1.2010 se nejedná o trestný čin.

Policie ČR postupovala správně, když věc postoupila k vyřízení správnímu orgánu. Správní orgán pak postupoval správně, když jednání žalobce posoudil jako přestupek. V případě skutku spáchaného nejpozději dne 31.12.2009 a vykazujícího

znaky trestného činu podle § 180d tr. zákona (řízení motorového vozidla bez řidičského oprávnění), byla by aplikace původního trestního činu zjevně nepřiléhavá.

Pro úplnost soud dodává, že právní orgány vedou řízení o přestupcích z úřední povinnosti a tudíž Magistrát města Havířova byl povinen po obdržení oznámení Policie ČR o podezření, že byl spáchán přestupek, tímto oznámením se zabývat. Přistoupil-li by správní orgán na tvrzení žalobce, že věc neměla být projednávána podle přestupkového zákona, pak by vznikla situace, že jednání žalobce spočívající v řízení motorového vozidla bez řidičského oprávnění by nemohlo být projednáno ani podle trestního zákona, a za tento skutek by žalobce nemohl být postižen, což by jistě bylo v rozporu nejen splatnými právními předpisy, ale i s úmyslem zákonodárce i obecnou morálkou.

Pokud jde o skutek spočívající v řízení vozidla bez řidičského oprávnění, tento je prokázán oznámením o dosažení 12 bodů včetně doručenky a výpisem evidenční karty řidiče.

Nutno zdůraznit, že žalobce sice nevěděl, že byl vybodován , ale nevěděl to v důsledku svého chování, když si nepřevzal poštu, neboť Magistrát města Ostravy dne 11.3.2009 na adresu R. 2055/25 zaslal žalobci oznámení o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení a výzvu k odevzdání řidičského průkazu v důsledku pozbytí řidičských oprávnění.

Též je nutno uvést, že žalobce mohl předpokládat, že taková situace nastane, když za rok 2009 se opakovaně dopouštěl přestupků při řízení vozidla. Žalobce jak sám uvedl do úředního záznamu i protokolu sepsaného správním orgánem 1. stupně, opakovaně, úmyslně nerespektuje značku Stůj, dej přednost v jízdě, protože mu to připadá bezpečnější.

Pokud jde o skutek spočívající v nezastavení vozidla před dopravní značkou "Stůj dej přednost v jízdě", tento je prokázán výpověďmi obou svědků, kteří shodně uvedli, že si všimli vozidla, asi VW Golf, jehož řidič nerespektoval dopravní značení "Stůj, dej přednost v jízdě", a projel křižovatkou ul. Anglická a M. Pujmanové, za tímto vozidlem jeli a po zastavení vozidla provedli silniční kontrolu. Tuto skutečnost žalobce nepopřel a uvedl, že nezastavil, resp. že takto křižovatkou projíždí pokaždé, jelikož mu to připadá bezpečnější. Při ústním jednání se obviněný k tomuto skutku nevyjádřil, odvolal se na výpověď v trestním řízení. Vzhledem k vyjádření obviněného na místě, které slyšeli oba svědci, lze zavinění přestupku posoudit jako vědomou nedbalost, neboť žalobce si byl vědom toho, že porušuje povinnost stanovenou dopravní značkou, přičemž se domníval, že je to bezpečnější, tedy spoléhal na to, že neporuší ani neohrozí právem chráněný zájem.

Pro úplnost soud dodává, že jednání žalobce naplňuje i tzv. materiální znak přestupku - společenskou škodlivost, když byl porušen zájem stanovený zákonem: řízení vozidla bez řidičského oprávnění, jakož i nerespektování příkazových značek, kteréžto chování je společensky nežádoucí. Z okolností případu je zřejmé, že jednání žalobce vykazuje

formální znaky skutkové podstaty přestupku, a zároveň došlo k porušení právem chráněného zájmu.

Žalobce v žalobě odkazoval na námitky, které adresoval správnímu orgánu 1. stupně dne 23.4.2010 a 17.3.2010. K tomu soud uvádí, že žalobce v průběhu jednání před správním orgánem 1. stupně výslovně uvedl, že nežádá výslech svědků, odkázal na výpověď učiněnou v trestním řízení (viz výše). Potvrdil, že s vozidlem jel a neměl výhrady vůči údajům uvedeným v úředních záznamech. Správní orgán zřejmě, za situace, kdy po skutkové stránce byla věc prokázána, neviděl důvod pro výslech svědků. V budoucnu by však ani za takového skutkového stavu neměl od výslechu svědků-policistů upouštět, když lze očekávat v tomto směru účastníky dodatečně uplatňované námitky.

Poté, co správní orgán 1. stupně rozhodl, žalobce v odvolání namítal mimo jiné přípisem ze dne 17.3.2010 nezákonnost rozhodnutí. Přípisem ze dne 23.4.2010 se vyjádřil postupu správního orgánu, který dodatečně nařídil výslech svědků. Namítal, že správní orgán nedal obviněnému možnost vyjádřit se k podkladům pro rozhodnutí. Z opatrnosti pak navrhoval výslech svědka P. B. k odstranění rozporů v tom, zda řidičský průkaz obviněného zadržel svědek W., Š. či B. a dále k rozporu v tvrzení svědků o tom, kdo z nich řídil vozidlo a kdo seděl na místě spolujezdce. K tomu soud uvádí, že o výslechu svědků byli informováni jak žalobce, tak jeho právní zástupce. K výslechům se dostavil právní zástupce žalobce, který obviněného omluvil. Zástupce žalobce měl možnost klást svědkům otázky. Žalovaný k tomu uvedl, že možnost vyjádřit se k doplněným podkladům pro vydání rozhodnutí nemohl obviněnému z povahy věci sice dát magistrát, neboť prvostupňové rozhodnutí bylo vydáno, toto právo umožnil obviněnému realizovat odvolací správní orgán, čehož obviněný využil. Žalobce dle názoru krajského soudu nebyl zkrácen na svých právech.

Krajský soud má za to, že výslech svědků měl být proveden ještě před vydáním rozhodnutí správním orgánem 1. stupně. Dle názoru soudu však lze výjimečně připustit výslech svědků po vydání rozhodnutí, když v průběhu správního řízení před správním orgánem 1. stupně byla věc po skutkové stránce nesporná, a za situace, kdy účastníci řízení byli řádně o provedeném výslechu informováni a bylo jim umožněno výslechu se účastnit, klást svědkům otázky. Pokud se jedná o provedení výslechu svědka B., soud se ztotožňuje s názorem žalovaného, že výslech tohoto svědka lze považovat za nadbytečný. Pro řízení je rozhodující, zda žalobce se dopustil přestupků či nikoliv. Žalobce nepopíral, že se přestupků, kladených mu za vinu, dopustil. Není proto pro výrok rozhodnutí rozhodující, který příslušník policie řídil vozidlo při kontrole a který z nich žalobci odebral řidičský průkaz (byť by pro příště bylo vhodné, aby i tyto skutečnosti byly uvedeny v záznamu o přestupku, když lze připustit, že tyto skutečnosti, s ohledem na množství vyřizovaných případů, si policisté přesně nepamatují).

Rozhodnutí žalovaného je přezkoumatelné. Pokud žalobce namítal nepřezkoumatelnost rozhodnutí správního orgánu 1. stupně, nutno uvést, že odůvodnění tohoto rozhodnutí je velmi stručné, nicméně lze zjistit z jakých podkladů

správní orgán 1. stupně vycházel, jaká skutková zjištění z nich učinil a jakými úvahami se řídil.

Krajský soud dospěl k závěru, že okruh skutečností, které v řízení měly být zjišťovány, byl zjištěn v postačujícím rozsahu a s použitím zákonných důkazních prostředků a způsobem, který neodporuje procesnímu předpisu. Skutkový stav, který správní orgán takto zjistil a na jehož základě rozhodoval, má v provedených důkazech postačující oporu.

Pokud žalobce ve správním řízení namítal nepřiměřenost sankce, pak krajský soud považuje sankci, jak o ní rozhodl žalovaný správní orgán za odpovídající zákonu. Soud odkazuje na odůvodnění žalovaného v této otázce, když s tímto odůvodněním se zcela ztotožňuje.

Vzhledem k výše uvedenému, po provedeném řízení a dokazování, soud žalobu jako nedůvodnou zamítl (§ 78 odst.7 s.ř.s.), přičemž rozhodoval v souladu s ust. § 51 s.ř.s. bez nařízení jednání.

O náhradě nákladů řízení rozhodl soud v souladu s ust. § 60 odst. 1 s.ř.s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na jejich náhradu, když žalobce neměl ve věci úspěch a žalovanému, který byl v řízení úspěšný, jak vyplývá z obsahu spisu, náklady řízení nevznikly.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ostravě dne 29. června 2012

JUDr. Bohuslava Drahošová
samosoudkyně